

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **D. D.**, zastoupeného JUDr. Athanassiem Pantazopoulosem, advokátem se sídlem Slavíkova 19, Praha 2, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2014, čj. CPR-6046/ČJ-2013-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2014, čj. 44 A 3/2014 – 30, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2014, čj. 44 A 3/2014 – 30, **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Policie ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Mělník, rozhodnutím ze dne 29. 4. 2013, čj. KRPS-32564-44/ČJ-2013-010026, uložila žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „jen zákon o pobytu“). Dobu, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, stanovila na 6 měsíců.

[2] Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie rozhodnutím ze dne 6. 1. 2014, čj. CPR-6046/ČJ-2013-930310-V237, zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

II.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 18. 3. 2014, čj. 44 A 3/2014 – 30.

[4] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Současně v ní požádal o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel spatřuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, spojenou s nuceným opuštěním České republiky před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, především v možné újmě na výkonu jeho práva na spravedlivý proces. Z tohoto důvodu ostatně přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek *ex lege*. Stěžovatel nespatřuje důvod,

proč by obdobnou možnost setrvat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného kasačního řízení.

[5] Stěžovatel dále poukázal na zásah do svého rodinného a soukromého života. Na území České republiky má rodinné, sociální a pracovní zázemí. Pokud by měl okamžitě opustit Českou republiku, představovalo by to pro něj i jeho rodinu nenahraditelnou újmu. Veřejný zájem, aby opustil Českou republiku a svou rodinu, zjevně není na místě. Jeho rodina nežije na úkor České republiky. Stěžovatel závěrem poukázal na velmi nízkou závažnost svého protiprávního jednání, spočívající v neoprávněném pobytu po dobu 1 měsíce a 9 dnů.

III.

[6] Žalovaný nesouhlasí s tím, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

IV.

[7] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[8] Podle § 107 s. ř. s., věta před středníkem, kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Tento institut představuje dočasnou procesní ochranu stěžovatele před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí.

[10] Nejvyšší správní soud zohlednil zejména tu skutečnost, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí krajského soudu, bude muset stěžovatel vycestovat z území České republiky, a to ještě před rozhodnutím zdejšího soudu o kasační stížnosti, tedy před tím, než bude s konečnou platností potvrzeno, zda je rozhodnutí o správním vyhoštění zákonné či nikoliv.

[11] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a skutečností vyplývajících ze správního spisu Nejvyšší správní soud shledal důvody pro přiznání odkladného účinku zejména v zásahu do rodinného života stěžovatele, který na území České republiky realizuje se svou manželkou a nezletilou dcerou (nar. v r. 2013). Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nepochybně zasahuje do soukromé a rodinné sféry stěžovatele a jeho okamžitá realizace by pro něj představovala újmu. Soud naopak neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a s tím spojený pobyt stěžovatele na území České republiky po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem mohlo způsobit újmu třetím osobám.

[12] Nejvyšší správní soud v souladu se svou stávající rozhodovací praxí (viz např. usnesení ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 16. 8. 2012, čj. 4 As 56/2012 – 58 a ze dne 30. 1. 2014, čj. 9 Azs 59/2014 -32) dále uvádí, že nucené vycestování stěžovatele by mělo nepochybně za následek i ztížení jeho možností uplatňovat svá procesní práva. Byť je stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží

i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Z tohoto důvodu ostatně přiznává zákon o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek přímo ze zákona (§ 172 odst. 3).

[13] V posuzovaném případě je splněna i druhá podmínka stanovená v § 73 odst. 2 s. ř. s. Nic nenavědčuje tomu, že stěžovatelův pobyt v České republice po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem může představovat riziko, které by zakládalo rozpor s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku „pouze“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, než bude zákonnost napadeného rozhodnutí meritorně přezkoumána. Zdejší soud nepovažuje setrvání stěžovatele v České republice do doby rozhodnutí o jeho kasační stížnosti, při jejím přednostním projednání (viz § 56 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.), za natolik závažné, aby nebylo možné po tuto dobu připustit jeho přítomnost.

[14] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí o jeho správním vyhoštění měla *ex lege* odkladný účinek, přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky napadeného rozsudku; tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Soud současně zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. června 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu